

414 To tje. si za lgo pa alo nes ček l... sak, l in naj sov rico reti ta. za dral na-res! nu s atah ti je bo ljen, t, če prvi ekel, tretji j, ga e po Bog nima . Pa maga lahko naga! zbiješ še ti žefike! Saj samo aj ne frajta jo ali ič več dnem petek, e bilo obrnl mogle Glava že na kaj ne nalo s ebi na jerca". Imeli h, pa cah ne te na rat Te o zago- nauke,

Bohova. (Frangesch kontra Grascitsch). Kadar pride iz naše vasi kako poročilo, mu je vsikdar vzrok ena sodnijska razprava, v kateri igra prvo violino znan g. Francelček Frangesch. Zadnjokrat je bil „uržoh“ procesa perilni kamen v vaškem potoku. Takrat je Franc Frangesch bil mislil pritistiti na steno svojega sosesa, g. Jakob Grascitsch-a, a spodletelo mu je, propadel je s svojimi črnimi nameni, imel je Franc za sabo le smeđu zadosti in stroškov pa še več. Ko je ta drugače tako pobožni g. Franc in same kristjanske jeze nad sosedom Grascitsch-em nastrelil psa in streljal na kure Grascitsch-eye, se je izprožil tudi en masten proces, in g. Franc je takrat tudi hudo pogorel. Čeprav torej nima nič sreče naš Francelček s svojimi posili-pravdami, vendar ne da miru in spet na novo sklanfa kako tožbo. Tako tudi tokrat. Franc Frangesch je po sili hotel voziti po gozdni poti Grascitsch-evi. Ta mu je prepovedal voziti, a Franc je bil trmastega menjenja, da sme on, Franc Frangesch na Bohovi kje ondot vse storiti, se prepovedi ni udal, ampak hladnokrvno po ovej cesti dalje vozil in sedaj se je sprožila spet tožba, da se dožene pravica ali krivica. Frangesch je prizval na pravilno priči iz vseh vetrovnih krajev, da bi mu izpričali, da on brez ovirov po omenjeni poti vozi nad 500 let; prignal je svojo lastno mater na razsodno borišče, češ, ta bo tako izpričala, da bo vse v redu. Ta mamica je že zelo stara, ali v pobožnosti; sveti jezi in strastni ljubezni“ do svojega bližnjega prekosi celo svojega sinčka Franca. K temu razporu se je šikovno zgodila grozila gospej Grascitsch-evi nasproti: „Devet sem jih že spravila iz te kajše, pa bom še vas stran spravila.“ Pribijemo te besede sivolase starke, ker izpričajo na novo, kako slabo se strinja navidezna globoka pobožnost z dejstvom srca in kristjanske ljubezni. Hej! — Ta razprava je dosti znamenitih pomanjivosti prinašala, o katerih se obširneje iz-

raziti, res škoda za mujo. Pa le nekaj naj se vendar-le omeni. Neka priča iz Selnice ob Dravi, Mesarič, je pričal, da je on svoje dni kot „oskrbnik!!“ kmeta Antoličiča vozil po ovi poti. Antoličičevi hlapci pa niso vozili! Torej g. „Verbolter“ kmeta Antoličiča — nu ja, tisto že sme biti, da bi oni bli žiber tamkaj vozili svoje dni. Sakrabort, naš respekt! Iz obravnave je še pomenljivo to-le: V svoji pobožni srditosti je g. Francelček Frangesch začel trditi, da je neki njegov nasprotnik g. Grascitsch razglasil, ako on, Grascitsch, ta proces „gvina“, plača dva soda piva in zakolje teleta ter ga bo dal celega speči. Ta nesramna laž prepobožnega nadkristjana se je takoj na mestu maščevala nad njem izmišljenikom samim. Ko se mu je ojstro ukazalo to obdolženje izpričati, je backal in jeclal, da so to neki ljudje tako govorili, a vedel ni nobenega po imenu navedeti in eden, na kojega se je v sili in stikiti izgovarjal, je možato in jedrnato tako nasilstvo odklonil. Zaradi ovega obdolženja je bil takoj na 10 K globe obsojen in se ima le g. Grascitschu zahvaliti da ni dobil mnogo ostreje kazni. Sicer obsodba sama obsodi! Torej glejte, kam zabrede tudi najpobožnejši mož v svoji nestrpni jezi, v svojem gorečem hrepenenju, svojega bližnjega uničiti! Pfui Teufel! — Torej, kaj vam še čemo nadalje poročati? Zraven navedene obsodbe je še Franc Frangesch izgubil celi proces zaradi omenjene poti. In čemu zastran Frangesch-a proti g. Grascitsch-u tako strastno sovraštvo, tako neznosno goreče preganjalstvo? Grascitsch pri zadnjih volitvah ni volil s Frangesch-ovo stranko, s klerikalci, ampak napredno; no in zdaj vam pa je vse jasno, ker jih poznate. Da je Frangesch zopet moralno pogorel, to njega in njegovo vest ja ne boli; a da mora sedaj zopet plačati ogromne stroške komisije, odvetnikov, prič, sodnije itd., to ga bo bolelo; kriv si je pa vsemu temu sam! Da, g. Franc Frangesch — mea culpa!

Letošnji mesec julij je od leta 1775 sem, torej od 139 let nazaj, najhladnejši julij. Leta 1902 smo imeli najhladnejši majnik (računamo 139 let nazaj), leta 1905 najhladnejši oktober, leta 1906 najtoplejši november in lansko leto najhladnejši september ter sploh najhladnejšo jesen. 139 let pa je tudi že, odkar je vladal tako hladni julij kakor letos. Letošnji julij je bil le za 1/2 grada toplejši, nego je navadni maj. Celo za rusko prestolico Petersburg bi bil ta julij za skoraj 2 grada prehladen. Upajmo, da bodejo vsaj avgust, september in oktober toplejši.

Čerkev, ki bode leta 2063 izgotovljena. V mestu La Paz (Bolivija) so pričeli ravnokar graditi cerkev, ki bode šele leta 2063, morda pa še pozneje, zgrajena. Ta cerkev zraste vsak dan za en kamen. Zidarji iz La Paza gredo po ta veliki kamen v neki kamnolom v bližini mesta. Potem pripeljejo lastnoročno na posebnem vozu ta kamen k stavbišču, ga spravijo tam istotako lastnoročno na svojem esto in ga utrdijo s cementom. Ker bode cela cerkev okoli 45.000 do 48.000 takih kamenjev potrebovala in se dela na leto k večjem skozi 300 dni, potrebovala bode ta cerkvena zgradba v resnici 150 let. Morda pa bodejo potomci današnjih stavbenih mojstrov hitreje delali.

Rudarska smrt. V Glasgova na Angleškem se je zgodila rudniška nesreča, pri kateri je bilo 23 rudarjev ubitih. Pred jamo so se vršili pretresljivi dogodki. Neka žena izgubila je vse tri svoje sinove.

Železniška nesreča. Na Danskem je ekspresni vlak Kopenhagen-Esbjerg pet kilometrov od zadnje postaje iz tira skočil. Vlak sta vlekla dve lokomotivi; ves vlak je padel čez železniški breg; edino en sam vagon je ostal na progi. 16 oseb je bilo takoj ubitih, 20 težko in mnogo lahko ranjenih. Od železniškega osebja ni bil niti en mož ranjen. Vzrok te grozovite nesreče je, da so se vsled vročine šine premaknile.

„Vas smrti.“ Vsa ruska vas Volskaja pri Sachalinu je na črnih kozah izumrla. Edino neki 72 letni starček je ostal živ. Pred par meseci še živelo je v tej vasi okoli 1.100 oseb. Kakor v drugih ruskih vaseh bila je tudi tukaj umazanost doma. Pred pol leta dobilo je par otrok črne koze. Prebivalstvo, ki je grozno babjeverno, smatra to kot „sveto bolezen“ in seveda ni poklicalo ne zdravnika ne drugo pomoč. Nasprotno so celo zdrave otroke skupno z bolanami kopali. Seveda se je ta kužna bolezen potem grozovito hitro razširila. V par dneh umrlo je na stotine otrok in odraslenih. V vasi se je vsak dan prirejalo pogrebe in pogrebne slavnosti. Naposled umrl je tudi pop. Ko je sedaj prišla komisija, vidila je, da ni ničesar več za pomagati; morala je vas svoji grozni usodi prepustiti. Jokanje v vasi je polagoma obmolnilo, življenje je iz hiš izginilo. In vsa vas je kakor veliko pokopališče. Vlada je hiše zaprla. Vsa okolica imenuje Volskojo „vas smrti.“ Le en starček iz te vasi, belolasi Vasiljev, tava blazen okoli mrlčev in grobov...

Iz Spodnje-Štajerskega. Veliki dirindaj na Ptujski gori so imeli preteklo nedeljo. Zbotali so ljudstvo skupaj in prišli so kar štiri poslanci: Ozmec, Meško, Miha Brenčič in njih komandant dr. Korošec. In vsi štirje so prav po čukovski navadi psovali in kričali, vpili in tulili, kakor tam doli na Balkanu. Domači kaplan je bil nastavljen za policaja; suval je ljudi in jih preganjal ter hotel žandarjem izročevati. Ali moral jih je par gorkih slišati in prihodnjič zna še kaj družega doživeti. Kmetje ne plačujejo kaplane zato, da bi jih ti potem suvali in psovali. Kaplan bi naj se izučil za šinterja, ako čuti že take lastnosti v sebi. Sicer moramo tudi enkrat reči,

Balkanske zmešnjave.

Bukarest, 26. avgusta. Danes se je mirno sklenilo, to pa na temelju, da spada Srumica k Bulgariji, Katalina pa h Grški. — Miromno pogodbo podpisalo se bode jutri ob 11. uri popoldne. — Obenem bodo podpisale države Balkana sporazumno povelje, da se pošlje arhiv doma. Balkanske vojne je v splošnem konec.

Krvava igra na Balkanu se torej približuje svojemu koncu. Mir med Bulgarijo, Srbsko, Grško in Rumunsko je sklenjen! Seveda je treba rešiti celo vrsto spornih vprašanj in zlasti turško vprašanje glede Adrianopla je težavno in nevarno. Vendar pa je najhujše nevihte minule in prvi žarki solnca se pojavljajo na nebu.

Naša slika kaže palačo manjšega ministerstva v Bukarestu, v kateri so se vršile pogajanja. Nadalje vidimo vodilne zastopnike prizadetih držav.

Das Ministerium des Äußeren in Bukarest. Die Friedenskonferenz in Bukarest.

Strah pred boleznimi

Strah se pri jako mnogih ljudeh. Strah je dosegel tako intenziven, da nastanejo iz njega mnoge razne bolezni. Najboljše sredstvo proti bolezenskemu strahu je to, ako se drži

pripravljeno dobro domače sredstvo, ki v slučaju potrebe prvo pomoč daje. Zavest, da se ima dobro domače sredstvo pripravljeno, odpravi strah pred boleznimi popolnoma. Vredno domače sredstvo, ki pri bolečinah, prehlajenju, bolečinah v vratu, influenci, slabosti v udih itd. dobro služi, je Fellerjev zeliščni esenc-fluid z zn. „Elza-

fluid“, katerega mnogo zdravnikov rabi in priporoča. Pri reumi, gihtu, neuralgiji, trdem vratu, oteklosti, zapahnenju, itd. je neobhodno potrebno. 12 steklenic za 5 kron pošlje franko apotekar E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko). Ok - - - -